

BOGNA SROKA-MUCHA

AUTOREFERAT

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.....	5
2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe.....	5
3. Zatrudnienie w jednostkach naukowych/artystycznych.....	5
4. Osiągnięcia artystyczne - wstęp.....	8-9
4.1. Autorski serial w filmie – Czapu Czipu.....	10-12
4.2. Autorska seria wydawnicza – Czapu Czipu.....	12-13
4.3. Współpraca z wydawnictwami książkowymi.....	13
4.4. Współpraca z prasą.....	14
4.5. Współpraca przy filmie.....	14
4.6. Wystawy zbiorowe oraz indywidualne.....	15
● 4.7. Wskazane dzieła – „Latorośl”.....	18-29
5. Dorobek dydaktyczny.....	32-33
6. Bibliografia.....	35

1. Imię i nazwisko

Bogna Sroka-Mucha

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe

Nadanie stopnia doktora – 10 czerwca 2014 (Wydział Projektowy) Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w dziedzinie sztuki: sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne.
Praca doktorska – tytuł: „»Czupu Czipu« – autorska bajka w książce i animacji”

3. Zatrudnienie w jednostkach naukowych/artystycznych

2007-2008 – Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie.

Asystentka w Pracowni Projektowania Książki

2011-2013 – Policealne Studium Plastyczne Anima Art w Krakowie.

Byłam kierownikiem pracowni graficznej.

Od 2015 roku jestem adiunktem na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie
w Instytucie Sztuki i Designu. Uczę przedmiotu ilustracja i komiks.

W rok 2023/2024 uczelnia weszła pod nową nazwą:

Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Bogna Sroka-Mucha

Osiągnięcia artystyczne

4. Osiągnięcia artystyczne – wstęp

Urodziłam się w Jarosławiu 20 lipca 1979 roku. W latach 1994–1999 r. uczęszczałam do Liceum Plastycznego w Jarosławiu. W 1999 roku rozpoczęłam studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na kierunku Grafika, które ukończyłam w roku 2004, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Projektowania Plakatu Prof. Piotra Kunce.

Ilustracja zawsze była moim żywiołem i bodźcem do poszukiwań. Fascynowała mnie różnorodność działań artystycznych i projektowych. Moją drogą twórczą było spełnianie się i kreowanie bez narzucania sobie ograniczeń. Chciałam testować, próbować i eksperymentować. Ciekawość pchała mnie do działania na różnych polach sztuki. Moimi duchowymi przywódczyniami były, są i będą artystki: Zofia Stryjeńska oraz Tove Jansson. Imponowały mi swoją wszechstronną twórczością. Dzięki nim czułam, że sztuka nie ma granic i można się spełniać w wielu jej obszarach.

Już po studiach jako ilustratorka rozpoczęłam współpracę z wydawnictwami prasowymi: „Elle”, „Samo Zdrowie”, „Razem”, „Wysokie Obcasy”, „Wiedza i Życie”, „Newsweek”, „Forum”, „Pani”, „Twój Styl”, „Sukces”, „Kaleidoscope”, „Inspire”, „Traveler -National Geographic”. Współpracowałam z wydawnictwami książkowymi, tj. „Muchomor”, „Santorski” i „Bunkier Sztuki”. Oprócz tego tworzyłam ilustracje artystyczne, grafiki i instalacje. Brałam udział w wystawach i wydarzeniach artystycznych. Prowadziłam też warsztaty plastyczne w instytucjach kultury.

W 2007 roku wygrałam konkurs na asystentkę w Pracowni Projektowania Książki na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie pracowałam pełny rok akademicki. Ten rok był dla mnie intensywny twórczo. Równolegle pracowałam nad książką „Przemyt” autorstwa mojej mamy Beaty Sroki. Książka ta została wydana w 2008 roku przez wydawnictwo Muchomor. Swój debiut miała na Targach Książki w Krakowie. W tym samym roku zakwalifikowała się na Biennale Ilustracji w Bratysławie. Oprócz tego pracowałam nad wielkoformatowymi sitodrukami „Polish pattern”, które prezentowałam w 2008 r. w Szwajcarii w Bazylei podczas wystawy zbiorowej Get Ost, a następnie na Triennale Grafiki w Krakowie.

W latach 2011–2013 byłam zatrudniona w Policealnym Studium Plastycznym Anima Art w Krakowie, gdzie pełniłam funkcję kierowniczkę pracowni graficznej. Od roku 2015 jestem adiunktem na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, gdzie uczę przedmiotu ilustracja i komiks. Zarówno praca na zlecenia, jak i artystyczna oraz pedagogiczna były dla mnie ważnymi życiowymi doświadczeniami, które wzajemnie na siebie oddziaływały. Moja wewnętrzna potrzeba budowania narracji pokierowała mnie w stronę pisania scenariuszy do autorskich animacji. Pomysł na takie działanie podyktowany był potrzebą pisania bajek dla mojego wówczas czteroletniego synka oraz współpraca z fundacją Anima Art wspierającą produkcje filmowe. Projekt ten kontynuowałam na przewód doktorski w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, gdzie w 2014 r. obroniłam pracę doktorską pt. „»Czapu Czipu« – autorska bajka w książce i animacji.”

Po uzyskaniu stopnia doktora udało mi się zdobyć dofinansowanie od Instytutu Sztuki Filmowej na rozwój autorskiej serii filmowej. Nawiązałam również kontakty z wydawnictwami, dla których na nowo opracowałam autorską serię wydawniczą. Oprócz tego cyklicznie zajmowałam się ilustrowaniem artykułów do pism „Traveler National Geographic”, „Inspire” i „Kaleidoscope”. Współpracowałam z wydawnictwami: „Egmont”, „Harper Kids”, „Adamada” oraz „Wydawnictwem Naukowym Uniwersytetu Pedagogicznego”. Oprócz tego tworzyłam artystyczne grafiki, które prezentowałam na wystawach indywidualnych i zbiorowych. Były to ilustracje, które powstawały w różnych technikach, takich jak sitodruk, druk cyfrowy, kolaż i wycinanka. Taka elastyczność i różnorodność działania ułatwiła mi odnalezienie się nie tylko w roli artystki, ale i pedagoga. Do tej pory, prowadząc prace dyplomowe w dziedzinie ilustracji, napotkałam różnokierunkowe tematy inicjowane przez studentów. Nie bałam się ich podejmować ze względu na moje różnorodne doświadczenia. W portfolio w dorobku dydaktycznym udokumentowałam działania moich studentów w dziedzinie ilustracji książkowej, komiksowej, gier planszowych, ilustracji concept art do animacji do gier komputerowych, patternów na tkaniny itp. Wszystkie opisane w tym autoreferacie i portfolio wcześniejsze doświadczenia pracy artystycznej i projektowej miały olbrzymi wpływ na wielowątkowość mojej pracy artystyczno-badawczej.

LATOROŚL

W ramach postępowania habilitacyjnego zdecydowałam się wskazać projekt pt. „Latorośl”. Pracę nad „Latoroślą” rozpoczęłam sześć lat po nadaniu mi stopnia doktora. Powodem tego było intensywne zaangażowanie się w rozwój autorskiego projektu pt. „Czapu Czipu”, który rozpoczęłam opracowywać na przewód doktorski. Słowo „latorośl” ma kilka znaczeń. Według słownika PWN oznacza ono młody pęd roślinny, młodą roślinę lub – żartobliwie – potomka. Już w samym tytule chciałam zaznaczyć pokrewieństwo między bytem ludzkim a roślinnym. Moje wskazane dzieło jest różnorodne, ale łączy je tematyka świata przyrody. Jest mi ona bliska pod wieloma względami. Przeprowadziłam się niedaleko Puszczy Niepołomickiej, po której codziennie spaceruję z moim psem i przyglądam się z zachwytem florze i faunie. Mam ogród, w którym obserwuję, jak rokrocznie roślinność kiełkuje i wydaje owoce, a to ma wpływ na sposób myślenia i funkcjonowania zgodnego z duchem natury.

Moim wskazanym dziełem jest seria powiązanych ze sobą tematycznie realizacji.

W jego skład wchodzi moje rozmaite poszukiwania i eksperymenty w dziedzinie ilustracji, grafiki artystycznej i koncepcyjnej, testów do animacji, storyboardów, autorskich publikacji dla dzieci, plakatów oraz ilustracji artystycznej.

**Założenia artystyczne i efekty pracy do wskazanych dzieł – „Latorośl”
opisałam szczegółowo w rozdziale 4.7 na stronach 18–26**

W rozdziałach 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6 opisałam moje osiągnięcia, które realizowałam po nadaniu mi stopnia doktora.

4.1. Autorski serial w filmie – Czapu Czipu

Na wstępie chciałabym podzielić autorski projekt „Czapu Czipu” na prace, które zrealizowałam w ramach przewodu doktorskiego i te, które wykonałam już po nadaniu stopnia doktora.

Na przewód doktorski przygotowałam materiały potrzebne do starania się o dofinansowanie na realizację serii filmów animowanych od Państwowego Instytutu Sztuki Filmowej. Aby zdobyć grant, musiałam dostosować się do konkursowych wymogów, takich jak pomysł na serię filmów animowanych, dziesięć scenariuszy, piętnaście treatmentów, czyli ogólnych opisów odcinków filmowych, pięć scenopisów, projekty plastyczne – sześć plasz w formacie A4 i eksplikacja reżyserska. W 2013 r. złożyłam wyżej wymienione prace do Państwowego Instytutu Sztuki Filmowej. Dzięki nim udało mi się zdobyć dofinansowanie na produkcję pierwszego odcinka w ramach próby. Po nadaniu mi stopnia doktora skupiłam się na realizacji pierwszego odcinka. Następnie, kiedy animacja została zaakceptowana przez komisję Państwowego Instytutu Sztuki Filmowej, otrzymałam dofinansowanie na projekt serii filmów „Czapu Czipu”. Cały projekt realizowałam dzięki wsparciu fundacji Anima Art i producentki Marty Gebhardt. Nadzorowałam konsultacje z artystami odpowiedzialnymi za animację – Tomaszem Głodkiem, Marcinem Wojciechowskim oraz muzykami – Wojciechem Fryczem i Mateuszem Frankiewiczem. Ostatecznie powstało dwadzieścia sześć pięciominutowych odcinków. Projekt ten wymagał ode mnie olbrzymiej determinacji. Ilustracje do wszystkich odcinków powstawały ręcznie, następnie obrabiałam je cyfrowo i przygotowywałam pod animację. Zakres mojej pracy dotyczył pisania scenariuszy, treatmentu, opracowania storyboardu, plastyki głównych bohaterów oraz tła. Stworzyłam projekt graficzny do tyłówki oraz czołówki filmowej, w której oprócz plastyki opracowałam ręczną typografię. Ponadto brałam udział w promocji filmu poprzez prowadzenie licznych warsztatów artystycznych dla dzieci.

Ważnym etapem pracy nad serialem był udział w festiwalach i pichingach, czyli prezentacjach projektu. Udział w każdym z nich odbywał się drogą konkursową. Miałam możliwość osobiście uczestniczyć w kilku z nich. Podczas tego typu wydarzeń odbywały się nie tylko seanse filmowe, ale również prelekcje i panele dyskusyjne. Brałam udział w tego typu wystąpieniach, prezentując na żywo przed publicznością projekt autorskiego serialu. Była to dla mnie okazja do poznania artystów, producentów oraz dystrybutorów z całego świata.

Udział w festiwalach, które równocześnie były prezentacjami pracy nad filmem i spotkaniami z producentami, dystrybutorami i publicznością z całego świata:

19.04.2015 – TIFF Kids Film Festival – Toronto, Kanada

15–18.09.2015 – Cartoon Forum – Tuluza, Francja

17–19.03.2016 – The Financing Forum for Kids – Malmö, Szwecja

1–3.06.2016 – Cartoon 360 Barcelona, Hiszpania

Lista festiwalu, na których pokazywane były poszczególne odcinki

8–15.10.2015 – Film wyświetlany był na KUKI Film Festiwal Berlin

23–28.11.2015 – Film wyświetlany był na MFF Etiuda&Anima

19.06.2016 – Kraków Premiera 15 odcinków bajki Czapu Czipu w ramach festiwalu KINOLUB

23–29.04.2017 – Film wyświetlany był na festiwalu Animocje w Bydgoszczy

04.06.2017 – Kraków Scena Supernova. Premiera kolejnych 12 odcinków Czapu Czipu.

03–13.08.2017 – Film wyświetlany był na międzynarodowym festiwalu filmowym T-Mobile Nowe Horyzonty, Wrocław.

13.10.2019 – W Austrii zaprezentowane zostały filmy animowane wybrane przez selekcjonerów LET'S CEE Film Festival. „Czapu Czipu: Co to tak pada?” było pokazane w Village Cinema Wien Mitte in Vienna i w Stadtkino Villach.

Ważnym etapem podsumowującym pracę nad serią filmów animowanych była retrospektywna emisja dwudziestu sześciu odcinków serialu „Czapu Czipu” w TVP ABC, która odbyła się 1.12.2017 r. Kolejne emisje odbyły się w 2020, 2022, 2023, 2024 roku. Prezentacja w obiegu telewizyjnym stała się kluczowym podsumowaniem mojej pracy nad serialem po nadaniu mi stopnia doktora. Wszystkie odcinki znajdują się na Czapu Czipu TVP VOD

Tytuły poszczególnych odcinków emitowanych w TVP ABC:

1. Co to tak skrobie?	14. Co to tak kłuje i tupie?
2. Co to tak człapie?	15. Kiedy on wreszcie przyjdzie?
3. Co to tak stuka i puka?	16. Co to tak szumi?
4. Co to tak pada?	17. Co to tak meczy?
5. Co to tak dmucha i świszczy?	18. Co to jest iluzja?
6. Co jest milutkie, ciepłutkie i niegrzeczne?	19. Co to tak lata i chichocze?
7. Co to tak merda?	20. Skąd tu tyle dźwięków?
8. Co to tak terkocze i dzwoni?	21. Czy istnieje obca cywilizacja?
9. Co się tak wygłupia?	22. Co to tak chrapie?
10. Co to tak grucha?	23. Co to tak ryczy?
11. Co to tak bzyczy, lata i cyka?	24. Co to tak chrumka?
12. Co to tak dokucza?	25. Co to tak dudni i trąbi?
13. Co to tak wieje?	26. Co to tak trzeszczy?

Inspiracje do tworzenia serii filmowej czerpałam z obserwacji mojego czteroletniego synka. Jego ulubioną wówczas zabawą było wyciąganie zabawek z papierowej czapki jak z magicznego kapelusza. Stworzyłam kukiełki, za których pomocą opowiadałam dziecku kolejne przygody i tak poprzez zabawę i naukę kreowałam kolejne odcinki o przygodach Czapu Czipu.

Idea filmu: Czapu Czipu to ciekawski chłopiec o bujnej wyobraźni. Ma wielką papierową czapkę, która jest jak czarodziejski kapelusz – potrafi naśladować ludzi, zwierzęta i przedmioty, a chłopcu szykuje różne zagadki. Papierowa czapeczka symbolizuje wyobraźnię dziecięcą. W animacji nie ma lektora, tylko dźwiękonaśladowcza muzyka.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 14–41

4.2. Autorska seria wydawnicza – Czapu Czipu

Czapu Czipu najpierw zagościł w serialu animowanym, a to pomogło mi w nawiązaniu kontaktu z dwoma wydawnictwami. Po konsultacjach z oficynami Egmont oraz HarperCollins opracowałam osiem autorskich książeczek typu boardbook. Moimi zadaniami podczas projektowania serii było przygotowanie autorskiego tekstu, opracowanie ilustracji, projekt layoutu i projekt okładki. Przygotowywałam również wykrojnik dla każdej z rozkładówek ze względu na nietypowy kształt książki. W 2020 roku została wydana pierwsza seria czterech książeczek z cyklu „Czapu Czipu zabawy z wyobraźnią”. Tytuły poszczególnych książeczek: „Co to tak człapie?”, „Co to tak skrobie?”, „Co to tak świszczy?” i „Co to tak kapie?”. W 2020 r. seria otrzymała wyróżnienie „Nagroda Rodziców 2020”. W 2021 r. została wydana druga seria czterech książeczek z cyklu „Czapu Czipu – zabawy z ruchem”. Tytuły poszczególnych książeczek: „Wyginaj się jak kotek”, „Ćwicz buzię jak małpka”, „Pływaj jak rybka”, „Chowaj się jak wiewiórka”. W 2021 r. seria ta otrzymała nominację w kategorii „Obraz w plebiscycie – Lokomotywa”.

Opinia o książkach logopedy i psychologa dziecięcego:

Anna Strzałkowska, logopeda – Książeczki z serii „Czapu Czipu” wspomagają artykulację w prosty i czytelny sposób. Nagromadzenie wyrażeń dźwiękonaśladowczych wprowadza klimat zabawy, a ich powtarzanie sprzyja nauce głosek, sylab i wyrazów oraz pomaga je utrwalić.

Katarzyna Skowron, psycholog dziecięcy – Cykl „Czapu Czipu” porusza wiele aspektów rozwoju dziecka. To wielozmysłowa nauka poprzez zabawę, która pobudza wyobraźnię, zachęca do podjęcia działania i kształtuje poczucie własnej sprawczości oraz sukcesu. Jest znakomitą formą wspólnego spędzania czasu.

Miłym akcentem podsumowującym prace nad autorskimi książkami było zainteresowanie ze strony instytucji kultury. Teatr Lalek Arlekin w Łodzi, bazując na moich książkach, przeprowadził cykl warsztatów artystycznych dla najmłodszych dzieci. W Polskim Radiu Dla Ciebie RDC w programie pt. „Ciotka Książkula” zostały przedstawione słuchaczom obydwie serie książeczek „Czapu Czipu”.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 44–61

4.3. Współpraca z wydawnictwami książkowymi

W 2015 r. współpracowałam z wydawnictwem Adamada i autorem tekstu Przemysławem Wechterowiczem nad książką „A właśnie, że dzień, a właśnie, że noc”, która została wydana w 2016 r. Treść książki stanowią rozważania o wyższości jednej pory dnia nad drugą. Aby sprostać zadaniu ukazania tej nietypowej debaty, opracowałam projekt książki, którą można czytać i oglądać jednocześnie z dwóch stron. Moim zadaniem było zilustrowanie oraz opracowanie graficzne. W ilustracjach stosowałam moją ulubioną metodę poprzez mieszanie różnych tekstur malarskich oraz rysunku odręcznego, wycinanki, kolażu i obróbki cyfrowej. Byłam odpowiedzialna nie tylko za ilustracje, ale też za opracowanie graficzne, layout, typografię, okładkę, wyklejki oraz przygotowanie do druku.

W 2016 r. książka ta została włączona w program Rabka Festiwal – Międzynarodowy Festiwal Literatury Dziecięcej, na którym gościnnie przeprowadziłam warsztaty ilustracyjne. W 2017 r. zakwalifikowała się na międzynarodową wystawę autorskich ilustracji książek dla dzieci i młodzieży – „XXVI Biennale Ilustracji Bratysława” (BIB).

W 2019 r. chińskie wydawnictwo Youth Press Limited wydało książkę „A właśnie, że dzień, a właśnie, że noc”.

W 2018 r. zostałam zaproszona do współpracy z Centrum Badań nad Literaturą i Kulturą dla Dzieci i Młodzieży oraz z Wydawnictwem Naukowym Uniwersytetu Pedagogicznego. Moim zadaniem było opracowanie spójnej szaty graficznej obwolot do serii książkowej. Do tej pory zaprojektowałam pięć okładek do serii „Literatura i kultura dla dzieci i młodzieży (twórcy – tematy – konwencje). Projekt ten zainicjowały dr hab. prof. UP Katarzyna Wądołny-Tatar oraz dr hab. prof. UP Małgorzata Chrobak. Projekt jest rozwijany o kolejne pozycje. Aby zachować koherencję graficzną, opracowałam szablon w kształcie wachlarza. Wkomponowywałam w jego kształt ilustracje o różnej tematyce, nawiązujące do treści i tytułu danej książki.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 64–77

4.4. Współpraca z prasą

Bardzo ważnym etapem mojej drogi twórczej była wieloletnia współpraca z prasą. Już po studiach jako ilustratorka rozpoczęłam współpracę z wydawnictwami prasowymi: „Elle”, „Samo Zdrowie”, „Razem”, „Wysokie Obcasy”, „Wiedza i Życie”, „Newsweek”, „Forum”, „Pani”, „Twój Styl”, „Sukces”, „Kaleidoscope”, „Inspire”, „Traveler -National Geographic”.

Po nadaniu mi stopnia doktora kontynuowałam współpracę z „Traveler National Geographic”, „Kaleidoscope” oraz „Inspire”. W latach 2014–2018 zilustrowałam trzydzieści dwa artykuły prasowe o tematyce podróżniczej. W sumie powstało około stu ilustracji.

Używałam rysunku odręcznego, posiłkując się ołówkiem i farbami akwarelowymi. Rysunki skanowałam i opracowywałam w programie Photoshop. Taka odręczna stylistyka bardzo dobrze wpasowała się w tematykę podróżniczą. Starałam się ilustrować teksty, używając metafory i satyry w sposób czytelny dla odbiorcy. Każdy artykuł był dla mnie olbrzymią inspiracją, ale i wyzwaniem. Ilustrowałam artykuły nawiązujące do etycznego podróżowania szanującego różnorodność, kulturę innych krajów.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 80–107

4.5. Współpraca przy filmie

W 2018 r. współpracowałam przy filmie fabularnym „Ułaskawienie” w reżyserii Jana Jakuba Kolskiego. Moja praca polegała na zilustrowaniu jednej ze scen. Projekt konsultowałam z animatorem i studium od efektów specjalnych. Rezultatem tej współpracy był krótki, dwuminutowy film animowany, który miał się pojawiać w filmie jako retrospektywna wizja małego chłopca. Na etapie końcowego montażu filmu scena z animacją nie weszła do finalnej wersji.

Moim zadaniem było współpraca z osobą odpowiedzialną za animację, przygotowanie storyboardu oraz ilustracji pod animację. Projekty wykonywałam w technice wycinankowej – takiej samej, jakiej używałam podczas pracy nad autorskim serialem „Czapu Czipu”.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 110–113

4.6. Wystawy zbiorowe oraz indywidualne

Na przygotowywanych przeze mnie wystawach prezentowałam ilustracje, grafiki i książki wykonane różnymi technikami np. sitodruki, kolaże, grafiki cyfrowe w technice mieszanej. Tematy wystaw indywidualnych dotyczyły prezentacji ilustracji do książek i filmów dla dzieci. W wystawach zbiorowych starałam się dostosować do tematu zadanego przez kuratora.

Wystawy zbiorowe:

01.03.2019 – Salon ilustratorów – Poznań

06–08.03.2020 – Salon ilustratorów – Poznań

27.02.2020 – Czekając na wiatr – CSW SOLVAY Kraków

17.03–3.04.2020 – Graficzki, Heroiny i Heroinki – Międzynarodowe Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie

27.10.2020 – Graficzki – Galeria R_Z w Rzeszowie

15.06.2021 – WSWM 2021 + KRAKERS – Między słowami, między światami – Podbrzezie 3–5, Galeria Gablotka w Krakowie

11.12.2022 – Słowoobrazy – Galeria Centrum Kultury i Inicjatyw Obywatelskich w Podkowie Leśnej

2–31.05.2023 – Słowoobrazy – Muzeum w Opinogórze

10–12.03.2023 – Salon ilustratorów – Poznań

10.06.2022 – Wystawa ilustracji „Czułość jako wielość opowieści”

Fundacja Sztuki Nowej Znaczy Się ul. Kościuszki 37 Kraków

(brałam udział i byłam współkuratorką)

Wystawy indywidualne:

2.03–2.04.2020 Od czapy – Centrum Kultury Dworek Białostrzeczki. Wystawa w ramach festiwalu O!PLA.

5.04.2019 – Wystawa ilustracji książkowej, filmowej i prasowej.

Wojewódzka Biblioteka Kraków, Rajska 1

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 116–139

Wskazane dzieła – „Latorość”

4.7. Wskazane dzieła – „Latorośl”

Odkąd uzyskałam stopień doktora, mój kierunek myślenia rozwijał się w stronę przyrody i ekologii. Duży wpływ na to miała moja przeprowadzka w okolice Puszczy Niepołomickiej. Korzystałam również ze swojego wieloletniego już doświadczenia w pracy nad ilustracjami książkowymi oraz do magazynów i czasopism, między innymi z mojej współpracy z pismem „Traveler National Geographic” edycja polska, gdzie przez wiele lat ilustrowałam stałą rubrykę dotyczącą alternatywnego stylu życia i zagrożeń cywilizacji. Swoje projekty w duchu eko przemyślałam do prac tworzonych na wystawy zbiorowe, indywidualne, a także do autorskich historii do książeczek i krótkich testów animacji dla dzieci.

Zawsze fascynowała mnie wiara w przyrodę, którą wyznawali rdzenni Amerykanie czy Słowianie. Rytuály, ceremonie i wierzenia miały ogromny wpływ na zachowanie ludzi wobec flory i fauny. Na całym świecie można odnaleźć legendy o duchach drzew i strażnikach lasu. Szyszymora, Driady i Kodama stały się bodźcem do wymyślenia własnych fantastycznych postaci. Moje inspiracje spirytualnym światem przyrody wpłatałam w poszczególne projekty. Ilustrowałam je w postaci niezwykle magicznych roślin, duszka drzew czy leśnego skrzata Wjuuu. Każdy z tych projektów stanowił moje poszukiwanie stylistyki i narracji. Również twórczość artystów takich jak Georgia Totto O'Keeffe, Hilma af Klint, Bruno Munari czy wspomniane wcześniej Tove Jansson i Zofia Stryjeńska oddziaływała na moją wyobraźnię. Także literatura była dla mnie ważnym źródłem wiedzy i kreatywnym impulsem do działania. Między innymi książka popularnonaukowa z 1990 r. pt. *Świat roślin, skał i minerałów*¹, w której oprócz samej teorii i pięknych ilustracji Jindřicha Krejčy zainteresował mnie rozdział pt. *Magiczna Moc Roślin*. Jest tam opis, który wskazuje, jak ważną rolę w świecie różnych narodów w dobie pogaństwa stanowił świat roślin i jak wpływał na ich wyobraźnię, na ich wierzenia i przesady, i jak się rozwijał aż do naszych czasów. Rośliny były używane w magicznych rytuałach w celach uzdrawiających i spełniających życzenia. W wielu takich zabiegach umożliwiały kontakt z tajemniczymi siłami. Bardzo zaciekawił mnie fragment opisujący jaskółcze ziele, które średniowieczni alchemicy nazywali darem nieba. Wierzyli oni, że w pomarańczowym soku ukryte zostały cztery żywioły, z których można uzyskać „kamień filozoficzny”. Lub opisy pierwiosnka czy leszczyny, za pomocą których Słowianie szukali skarbów. Oraz ciekawostka z XVI w. tzw. nauka „signatura rerum”, dotycząca rośliny o korzeniu przypominającym ludzką postać, która miała być cudownym remedium na wszystko. Tak więc fragmenty z tej książki były impulsem dla mojej wyobraźni i wsparciem mojej pracy artystycznej.

¹Zob. M. Cervenka i in., *Świat roślin, skał i minerałów*, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1990

Wskazane dzieła – „Latorośl”

Lista projektów:

17.03–3.04.2020 – Wystawa zbiorowa – Graficzki, Heroiny i Heroinki
Międzynarodowe Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie.

29.08.2020 – Indywidualna wystawa „Latorośl” – Muzeum Dobranocek w Rzeszowie
w ramach Europejskiego Stadionu Kultury.

10–27.10.2020 – Wystawa zbiorowa – Muzeum Sztuki Użytkowej Belgrad – Galeria Zad

1.09.2022 – Dekoracja ścienna – Latorośl – Domek w Rożnowie

6.12.2022 – Indywidualna wystawa „Latorośle zjawiska” – Fundacja Sztuki Nowej Znaczy Się
w Krakowie

15.05.2023 – Autorskie bajki – self publishing pt. „Bajki dla latorośli – Wjuuu i las w nocy”
oraz „Bajki dla latorośli – Wjuuu i mimezja”

1.09–4.11.2023 – Indywidualna wystawa – „Latorośle magiczne rośliny”.
Synagoga galeria w babińcu. Węgry, Mád

28.09.2023 – Wystawa zbiorowa – Ekoplagat. Udział w 16. triennale plakatu
Považska Galeria Sztuki w Żylinie, Słowacja

22.03–12.04.2024 – Wystawa zbiorowa – „This is fine!”
Galeria Podbrzezie. (Byłam kierowniczką projektu badawczego)

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 142–243

Wskazane dzieła – „Latorośl” – opisy projektów:

17.03–3.04.2020 – Wystawa zbiorowa – Graficzki, Heroiny i Heroinki Międzynarodowe Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie.

Kuratorka: Małgorzata Malwina Niespodziewana

Wystawa powstała we współpracy ze Stowarzyszeniem Międzynarodowe Triennale Grafiki, z Biblioteką Główną ASP w Krakowie i Rokiem Kobiet z ASP.

„Graficzki. Heroiny i Heroinki” to ekspozycja, która została zorganizowana w ramach obchodów Stulecia Kobiet ASP. Na wystawie w Międzynarodowym Centrum Sztuk Graficznych prezentowane były prace graficzek – Heroinek, wykładających na co dzień w wyższych uczelniach oraz upowszechniających wiedzę na temat grafiki artystycznej, które ukończyły Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Ekspozycja prezentowała również prace wielkich poprzedniczek – Heroin, które uprawiały grafikę artystyczną. Na wystawie prezentowane były prace artystek takich jak: Heroiny – Zofia Stryjeńska, Maria Jarema, Janina Kraupe, Danuta Leszczyńska-Kluza, Alina Kalczyńska, Anna Sobol-Wejman, Krystyna Piotrowska, Małgorzata Żurakowska. Heroinki – Marta Bożyk, Marlena Biczak, Edyta Stajniak, Agnieszka Dutka, Halina Cader-Pawłowska, Agnieszka Dobosz, Anna Sadowska, Anna Juszcak, Dominika Bobulska, Ewelina Małysa, Joanna Janowska-Augustyn, Magdalena Uchman, **Bogna Sroka-Mucha**, Monika Wanyura-Kurosad, Małgorzata Stachurska, Małgorzata Malwina Niespodziewana. Zadaniem przewodnim dla Heroinek było odnalezienie inspiracji i odniesienie się w swojej pracy do poprzedniczek — Heroin.

Na wystawie prezentowałam prace wykonane w technice sitodruku. Ekspozycja składała się z pojedynczych grafik o nieregularnych kształtach. Grafiki wycinałam tak, aby w nietypowy sposób zaaranżować ściany galerii. Moja grafika przedstawiała artystki tytułowe – „Heroinki” – wytyczające swoje drogi twórcze oraz uprawiające swoje pola sztuki. Ich geometryczna stylistyka inspirowana była sztuką Zofii Stryjeńskiej. Z tą artystką zawsze mocno się utożsamiałam ze względu na jej różnorodne działania twórcze w obszarze malarstwa, plakatu, ilustracji, projektowania zabawek i dekoracyjnych tkanin. Odniosłam się również do przyrody i wpływu spacerowania na moją twórczość. Odkąd zamieszkałam niedaleko Puszczy Niepołomickiej, zaczęłam więcej wędrować i tym samym wytyczać swoje drogi. Bonnie Smith Whitehouse w swojej książce *Pieszko i beztrosko. O sztuce spacerowania*² opisała, jak ważne dla psychiki i kreatywności i wewnętrznego spokoju jest spacerowanie, czyli rozwiązywanie spraw, problemów przez chodzenie – po łacinie: *solvitur ambulando*.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 144–147

² Zob. B. Smith Whitehouse, *Pieszko i beztrosko. O sztuce spacerowania*, Sine Qua Non, Kraków 2019.

29.08.2020 – Indywidualna wystawa „Latorośl” – Muzeum Dobranocek w Rzeszowie w ramach Europejskiego Stadionu Kultury – 2020 r.

W 2020 roku odbyła się moja indywidualna wystawa Concept Art „Latorośl” w ramach Europejskiego Stadionu Kultury w Muzeum Dobranocek w Rzeszowie. ESK należy do największych festiwali kulturalnych na Podkarpaciu. Wokół koncertu głównego odbyło się kilkadziesiąt wydarzeń kulturalnych w różnych rejonach miasta.

Rysunki, które prezentowałam, były próbą poszukiwania plastyki i narracji historii. Po kilku latach pracy nad bajką „Czupu Czupu” miałam potrzebę sprawdzenia się w nowej stylistyce. Tematem prac była krótka autorska zapowiedź do historii o rodzinie państwa Wolnych, która wyjeżdża z miasta i wynajmuje starą chatkę w lesie. Ta historia miała stanowić bazę do pracy nad rysunkami koncepcyjnymi pod przyszłą animację. Wystawa miała na celu zdobycie nowych kontaktów w świecie produkcji filmowych. Po dwuletniej, nieudanej próbie poszukiwania współpracy w środowisku scenarzystów i producentów postanowiłam odstawić projekt na później. Bajkę „Latorośl” dedykowałam dzieciom w wieku 6–10 lat. Moim głównym celem było poruszanie wątków ekologicznych oraz slow life. Inspiracje czerpałam z filozofii XIX-wiecznego pisarza i intelektualisty Henry Davida Thoreau³ dotyczącego życia w zgodzie z naturą. Również książka Tove Jansson pt. *Małe trolle i duża powódź*⁴ stała się impulsem do powstania narracji o szukaniu domu w przyrodzie.

Na wystawie pokazałam wydruki cyfrowe szesnastu plansz w formacie 100 × 70 cm przedstawiające concept art głównych bohaterów oraz scenografii. Ilustracje tworzyłam w technice cyfrowej. Do teł używałam fotografii, którą opracowywałam, nakładając malarzkie tekstury i filtry. Charakterom postaci nadałam obrysy w celu wyróżnienia ich ze scenografii. Każdą postać przedstawiałam w kilku emocjach oraz pozach, ukazując jej mechanikę ruchu. Podczas wernisazu poprowadziłam również warsztaty ilustratorskie dla dzieci i młodzieży. Warsztaty były połączone z warsztatami z animacji. Ich efektem były testy animacyjne przedstawiające ruch tytułowej magicznej latorośli. Poniżej prezentuję krótką autorską zapowiedź towarzyszącą wystawie „Latorośl”:

„Latorośl” przedstawia zabawne przygody zwariowanej rodziniki Wolnych, która wyjeżdża z miasta i wynajmuje starą chatkę w lesie. Bohaterowie odkrywają tajemnice domu i jego otoczenia. Zaprzyjaźniają się z jego mieszkańcami posiadającymi wyjątkowe moce. Kury znoszą rozweselające jajka, krowa potrafi śpiewać, a kot prowadzi warsztaty medytacji. Jednak największe magiczne właściwości mają rośliny otaczające dom, z którymi rodzinika Wolnych tworzy harmonijny ekosystem. Latorośl to magiczna roślina. Za jej pomocą można się przenieść do świata pradawnej przyrody. Latorośl daje schronienie ludziom i zwierzętom. W zieleni ukryta jest moc.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 148–167

³ Zob. H. D. Thoreau, *Walden, czyli życie w lesie*, Wydawnictwo Rebis, Poznań 2018.

⁴ Zob. T. Jansson, *Małe trolle i duża powódź*, Wydawnictwo Nasza Księgarnia, Warszawa 2020.

27.10.2020 – Wystawa zbiorowa – Muzeum Sztuki Użytkowej Belgrad – Galeria Zad

Tytuł wystawy „Czy my się znamy?”

Artyści z Polski odpowiadali na pytanie dotyczące Serbii, artyści z Serbii szukali odpowiedzi na temat Polski. Zbiór wypowiedzi na tak postawione pytania, wyrażony w pracach artystycznych, obiektach i prezentacjach multimedialnych stanowił kanwę wystawy w ramach 4 Quadrennial Art. Book w Sztuki Użytkowej w Belgradzie.

Na wystawę przygotowałam dwie książki artystyczne nawiązujące do przyrody Serbii. Pierwszą pracę zatytułowałam „Ramonda Serbica”. Stworzyłam leporello, w którym zobrazowałam pętlę życia i nieskończoność niezwyklej rośliny. Ramonda Serbica jest rośliną endemiczną, co oznacza, że w przyrodzie można ją spotkać tylko w Serbii. Ma niezwykle właściwości odradzania się, dlatego nazywana jest też kwiatem Feniksa. Leporello wykonałam w technice mieszanej, używając flamastrów, akwareli i wycinanki.

Drugim projektem, który prezentowałam na wystawie, był pop-up book pt. „Myślę o Serbii”. Symbolicznie zilustrowałam w nim miasteczko Drvengrad, wodospady, dom na rzece Drina oraz kwiat feniks Ramonda Serbica. Użyłam niebieskiego koloru jako odnośnika do onirycznego świata. Pop-up book wykonałam za pomocą flamastrów, akwareli i wycinanki.

W tych dwóch projektach symboliczną rolę odgrywał ich format, kolor oraz przestrzenne elementy wychodzące poza obszar okładki i pudełka. Abstrakcyjne elementy obrazowały język roślin, ich niezwykłą energię oraz enigmatyczny przewodnik obrazujący świat przyrody i miejsca, w których nigdy nie byłam.

Inspiracją było poszukiwanie niezwykłych właściwości roślin, ale i metamorfozy w przyrodzie oraz metafizycznej energii w krajobrazie. Byłam wtedy pod dużym wpływem twórczości artystek takich jak Georgia Totto O’Keeffe oraz Hilmy af Klint. Ich prace przedstawiające niezwykle rośliny i krajobrazy motywowały mnie do własnej ekspresji.

Również literatura o tematyce botanicznej pomagała mi w kreatywny i szerszy sposób postrzegać przyrodę i odnajdywać w niej inspirację. W książce *Patyki i badyle*⁵ autorka Urszula Zajączkowska w sposób poetycki, naukowy i filozoficzny opisała niezwykle procesy życiowe roślin.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 168–173

⁵ Zob. U. Zajączkowska, *Patyki i badyle*, Wydawnictwo Marginesy, Warszawa 2019.

1.09.2022 – Dekoracja ścienna – Latorośl – Dom nad jeziorem Rożnowskim

Bodźcem do namalowania tej dekoracji ściennej była moja podróż do Zalipia – małej wsi w Małopolsce, która słynie z chat malowanych w kwieciste wzory. Kolejną inspiracją była roślina, która rośnie przede wszystkim w pobliżu łąk i pól – wrotycz pospolity. Oprócz właściwości leczniczych podobno powiązany jest z energią Słońca. Wykorzystywany jest on we wróżbiarstwie podczas rytuałów oczyszczających i ochronnych. Na początku opracowałam projekt w formacie A3, a następnie przeskalowałam go na ścianę domu i namalowałam za pomocą farb akrylowych. Symetria rośliny inspirowana była stylistyką sztuki ludowej. Malarstwo powstało z potrzeby serca jako zamysł artystyczny udekorowania domu, który służy mnie i mojej rodzinie jako miejsce odpoczynku i spotkań z przyjaciółmi. Jest też miejscem, w którym powstaje wiele moich pomysłów, szkiców i wstępnych projektów twórczych. Ponadto powstała dokumentacja filmowa z pracy nad malarstwem ściennym.

Projekt ten był również formą hołdu oddanego Tove Jansson która uwielbiała spędzać swoje wakacje w domku w Zatoce Fińskiej. O jej życiu na wyspie Klovharun ciekawie pisała Boel Westin⁶. Również bardzo mocno utożsamiałam się wtedy z filozofią Henry Davida Thoreau, który napisał książkę o swoim samotnym życiu w lesie nad stawem Walden w stanie Massachusetts⁷.

Moje wakacyjne przebywanie w domku nad jeziorem i wpatrywanie się w każdą roślinę jak w magiczne zjawisko sprawiało, że intensywniej czułam, że jestem częścią tej niezwyklej biosfery.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 174–175

⁶ Zob. B. Westin, *Tove Jansson. Mama Muminków*, Wydawnictwo Marginesy 2012.

⁷ Zob. H. D. Thoreau, *Walden, czyli życie w lesie*, Wydawnictwo Rebis, Poznań 2018.

**6.12.2022 – Indywidualna wystawa „Latorośle zjawiska” – Fundacja Sztuki Nowej
Znaczy Się w Krakowie**

Inspiracją do powstania tej wystawy były moje obserwacje Puszczy Niepołomickiej, obok, której mieszkam i gdzie codziennie spaceruję z psem. Równie duży wpływ wywarła na mnie książka *Sekretne życie drzew* Petera Wohllebena⁸. Opisy dotyczące wrażliwości drzew, ich języka, współpracy, utrwalają mnie w przekonaniu, jak niesamowitym zjawiskiem jest las. Przyglądanie się drzewom ukształtowało moją wyobraźnię i poczucie więzi z nimi. Im więcej przebywałam wśród nich, tym mocniej odczuwałam ich pozytywną energię. Te wszystkie doświadczenia tworzyły w mojej głowie narracje do tej wystawy i przyszłych bajek.

Tytuł wystawy był nawiązaniem do poprzedniej wystawy „Latorośl”, jednak pod względem plastyki postanowiłam wrócić do tej wypracowanej przy bajkach „Czupu Czipu”. Również narracja i tematyka uległy zmianie. Na wystawie prezentowałam tła, rysunki głównych bohaterów, zapętlone animacje oraz storyboardy do przyszłych książek. Były one rozbudowaną prezentacją moich ilustracji, które przygotowywałam pod autorskie picturebooki dla dzieci. Wystawa była dla mnie artystycznym wyzwaniem pod względem ekspozycyjnym. Miałam zgodę dyrektorki galerii na dowolność sposobu wieszania prac. Nie byłam ograniczona formatem ram. Mogłam na ścianach przypinać prace za pomocą taśmy montażowej, a to dało mi swobodę w kreowaniu różnorodnych kompozycji. Przygotowałam wielkoformatowe wydruki cyfrowe, które wycinałam w nieregularne kształty i wkomponowywałam w przestrzeń galerijną. Dzięki temu miałam okazję eksperymentować i cieszyć się zaskakującym efektem. Dodatkowo do wystawy były dwie animacje wyświetlane na ścianie. Stanowiły one ożywienie ilustracji i urozmaicenie ekspozycji. Zanimowanie ilustracji według mojego pomysłu i scenariusza zleciłam animatorowi Przemysławowi Świdzie.

Na wystawie prezentowałam dwie zapętlone animacje, sześć ilustracji w formacie 100 × 70 cm, ilustracje – instalacje w formacie 300 × 100 cm, dziewięć plansz w formacie A3, które były storyboardami do projektów książek dla dzieci.

Chciałam również nadmienić, że jedną z ilustracji z tej ekspozycji wysłałam na wystawę do Bologna Childrens Book Fair, gdzie była prezentowana na Virtual Illustrators Wall w dniach 16.02–31.08.2023 r. Ściana ilustratora to nowa edycja Digital Illustrators Wall towarzysząca Bologna Children's Book Fair. Daje ona odwiedzającym i profesjonalistom z branży możliwość przeglądania kreatywnych ilustracji dla dzieci i młodzieży nadesłanych z całego świata.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 176–193

⁸ Zob. P. Wohlleben, *Sekretne życie drzew*, Wydawnictwo Otwarte, 2016.

**15.05.2023 – Autorskie bajki – self publishing pt. „Bajki dla latorośli – Wjuuu i las w nocy”
oraz „Bajki dla latorośli – Wjuuu i mimezja”**

Bazując na ilustracjach z wystawy „Latorośle zjawiska”, opracowałam dwie edukacyjne autorskie książeczki dla dzieci w języku polskim i angielskim: „Bajki dla latorośli. Wjuuu i las w nocy” oraz „Bajki dla latorośli. Wjuuu i mimezja”.

Zaprojektowałam je w sposób czytelny i funkcjonalny. Na każdej rozkładówce krótki tekst towarzyszy ilustracjom. Książki wspierają naukę mowy, aktywizują do szukania zagadek i uczą spostrzegawczości. Strony ogląda się na zasadzie książek do animacji, tzw. flipbooków. Poprzez szybkie obracanie kartek powstaje złudzenie ruchu i zaskakujący efekt przeobrażania ilustracji w nowe formy. Bruno Munari był jednym z twórców, którego bardzo cenię za jego eksperymentalne podejście do projektowania publikacji dla dzieci. W swoich esejach *Dizajn i sztuka*⁹ opisał swoje spostrzeżenia na temat książek dla najmłodszych czytelników.

Moje bajki skierowane są do dzieci w przedziale wiekowym od dwóch do pięciu lat. Głównym ich bohaterem jest leśny stworek o imieniu Wjuuu. Tytułowy bohater odkrywa przed czytelnikami świat przyrody. Z tych dwóch książeczek dzieci mogą się dowiedzieć, jakie leśne zwierzęta są aktywne w dzień, a jakie w nocy, w jaki sposób się kamuflują oraz jakie wydają dźwięki. Planuję kontynuować pracę nad kolejnymi odcinkami z przygodami stworka Wjuuu. W przygotowaniu jest już książka bez tekstu z dużą liczbą szczegółów pt. „Mam mały problem”, w której mały Wjuuu odegra rolę obrońcy praw przyrody. Inspiracją do powstania tych książek były moje doświadczenia ze wcześniejszymi publikacjami i animacjami dla dzieci. Obecnie jestem na etapie poszukiwania wydawcy.

Informacje techniczne:

„Bajki dla latorośli – Wjuuu i las w nocy”

„Bajki dla latorośli – Wjuuu i mimezja”

Format: 14,5 cm × 15,5 cm

Liczba stron: 32, oprawa twarda

Autorka: Bogna Sroka-Mucha

Rok powstania: 2023

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 194–221

⁹ Zob. B. Munari, *Dizajn i sztuka*, Wydawnictwo d2d.pl, Kraków 2014.

1.09–4.11.2023 Indywidualna wystawa – „Latorośle magiczne rośliny”.

Synagoga galeria w babińcu. Węgry, Mád.

Na wystawie prezentowałam czternaście ilustracji o magicznych drzewach i krzewach owocowych. Prace tworzyłam w lipcu i sierpniu 2023 r. Inspiracje do powstania tych ilustracji czerpałam z mojego ogrodu. Ważnym motywem przewodnim było dla mnie miejsce galerii, która znajdowała się w babińcu osiemnastowiecznej synagogi w Mád. Postanowiłam opracować ilustracje, które będą nawiązywać do roślinnych ornamentów znajdujących się w świątyni.

Bodźcem do kreowania ilustracji była również żydowska sztuka wycinanek oraz wzory polskiej sztuki ludowej. W swoich ilustracjach chciałam nawiązać do różnych kultur i narodów i ich odwiecznych twórczych inspiracji naturą. W moich magicznych roślinach chciałam pokazać duchowe życie roślin, wpływ słońca, księżyca i gwiazd na ich kwitnienie i owocowanie.

W książce Urszuli Zajączkowskiej *Patyki i badyle*¹⁰ autorka zarówno w sposób naukowy, jak i poetycki opisuje świat roślin. Ten jej wrażliwy sposób wypowiedzi mocno wpłynął na moje postrzeganie przyrody i pracę nad ilustracjami nad tę wystawą. Zwłaszcza fragment opisujący odkrycie dokonane przez brytyjskiego profesora Petera Barlowa z uniwersytetu w Bristolu. Dotyczył on ruchów liści fasoli, na które oddziałują Księżyc.

Wystawa uświetniła znane święto winiarskie w Mád, odbywające się rokrocznie w pierwszy weekend września. Podczas pobytu na Węgrzech miałam przyjemność spotkać grupę artystów z Finlandii i Węgier, którzy odbywali rezydencję artystyczną w Tállya. Podczas tego spotkania zostałam zaproszona do ich pracowni, mogłam przyjrzeć się warsztatowi pracy artystów i porozmawiać o sztuce. Oczywiście zaprosiłam artystów rezydentów na mój wernisaż. Dzięki temu miałam sposobność oprowadzenia ich po mojej wystawie i opowiedzenia o tajnikach pracy. Spotkanie to zaowocowało kontaktami z artystami oraz z artystyczną rezydencją Artistaille.

Ilustracje tworzyłam ręcznie za pomocą szablonów, tuszy, flamastrów i spreju. Następnie prace skanowałam i opracowywałam w programie Photoshop. Na wystawie prezentowałam również dwie ilustracje opracowane odręcznie w formacie 40 × 120 cm oraz dwanaście ilustracji wydrukowanych cyfrowo w formacie 50 × 70 cm.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 222–233

¹⁰ Zob. U. Zajączkowska, *Patyki i badyle*, Wydawnictwo Marginesy, Warszawa 2019.

28.09-11.11.2023 – Wystawa zbiorowa – Ekoplagat. Udział w 16 triennale plakatu

Považska Galerii Sztuki w Żylinie, Słowacja

Prace na wystawę były wybierane drogą konkursową.

EKOPLAGÁT to Międzynarodowa Wystawa i Konkurs Plakatu o Tematyce Ochrony Przyrody i Środowiska połączone z konkursem z nagrodami. Odbywają się raz na trzy lata. Pierwsza międzynarodowa wystawa EKOPLAGÁT odbyła się w Poważskiej Galerii Sztuki w Żylinie na Słowacji w 1978 roku. Organizatorem triennale jest Zarząd Parku Narodowego Mała Fatra w Warinie. Patronat objęli Ministerstwo Środowiska Republiki Słowackiej oraz Prezydent Republiki Słowackiej Zuzana Čaputová. Wystawa organizowana została we współpracy z: Považská Galeria Sztuki w Żylinie, Inicjatywą Karpackie Mokradła, Państwową Ochroną Przyrody Republiki Słowackiej w Bańskiej Bystrzycy oraz Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Europejskich Republiki Słowackiej (informacje zaczerpnięte ze strony internetowej Ekoplagat).

Na wystawie prezentowałam dwa plakaty o tematyce ekologicznej. Inspiracje czerpałam z książki Olgi Tokarczuk *Czuły narrator*¹¹. W pierwszym plakacie, który zatytułowałam *The Forest Is Our Home*, przedstawiłam rodzinę przestraszonych lisów, pokazując ich bezbronność wobec wycinki lasu. Chciałam ukazać w sposób sugestywny ogromny strach, jaki towarzyszy zwierzętom leśnym podczas płądrowania lasu przez człowieka. Odniosłam się do rozdziału *Masaki Zwierząt* Olgi Tokarczuk, w którym poruszył mnie fragment opisujący cierpienie zwierząt.

Drugi plakat, który zakwalifikował się na wystawę, zatytułowałam *Here's what we know about climate change*. Inspiracje czerpałam z ryciny opublikowanej w 1888 r., na której nieznanemu autorowi zilustrował wędrowca wychylającego się poza granice świata. Odniosłam się tu również do rozdziału *Wędrowiec* z książki *Czuły narrator* Olgi Tokarczuk i jej rozważania o symbolicznym końcu drogi jako metafory dotyczącej naszej ludzkości. W plakacie przedstawiłam człowieka w podobnej pozycji jak na rycinie, jednak ziemską sferę zmniejszyłam w taki sposób, aby odnosiło się wrażenie klaustrofobicznej ciasnoty.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 234–237

¹¹ Zob. O. Tokarczuk, *Czuły narrator*, Wydawnictwo Literackie, 2018.

22.03–12.04.2024 – Wystawa zbiorowa – This is fine!

Galeria Podbrzezie

W latach 2023-2024 byłam kierowniczką projektu badawczego, który realizowałam wraz z zespołem badawczym w składzie: dr Magda Żmijowska, dr hab. Agnieszka Łukaszewska, dr hab. Malwina Niespodziewana. Planem działań artystyczno-naukowych było nawiązanie współpracy z kuratorem Arturem Wabikiem oraz z Muzeum Komiksu w celu zorganizowanie międzynarodowej wystawy towarzyszącej 13. Krakowskiemu Festiwalowi Komiksu Kraków 2024.

Muzeum Komiksu jest jednym z najważniejszych miejsc w Polsce, zajmujących się gromadzeniem zbiorów i organizacją wystaw związanych ze sztuką komiksu.

Kurator zaproszony do organizacji wystawy - Artur Wabik ma szeroką wiedzę i doświadczenie w dziedzinie sztuki komiksu. Jest znanym polskim scenarzystą komiksowym, który za swoją twórczość otrzymał wiele nagród.

Wystawa pt. „This is Fine!” odbyła się 22.03-12.04.2024 w Galerii Podbrzezie.

Intencją zespołu badawczego oraz kuratora było wywołanie refleksji nad znaczeniem sztuki narracyjnej jako sposobu ekspresji artystycznej, oraz poruszenie ważnych tematów społecznych i kulturowych. Zarys tematu wystawy, z jakim zmierzali się artyści, dotyczył końca antropocenu, zmian klimatycznych, wędrówek ludów oraz wojen. Kurator Artur Wabik do wystawy zaprosił ośmiu artystów z zewnątrz uczelni oraz ośmiu wykładowców z Instytutu Sztuki i Designu z Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Artyści biorący udział w wystawie zaproszeni z zewnątrz UKEN:

Nicolas Mahler

Václav Šlajch

Jacek Świdziński

Tomasz Spell

Tomasz Niewiadomski

Dagmara Matuszak

Inga Levi

Mateusz Kołek

Artyści wykładowcy z uczelni UKEN z Instytutu Sztuki i Designu biorący udział w wystawie:

Magda Żmijowska

Agnieszka Łukaszewska

Malwina Niespodziewana

Bogna Sroka-Mucha

Dominika Bobulska

Bartosz Zaskórski

Mateusz Rafalski

Przemek Liput

Wystawa „This is Fine!” w Galerii Podbrzezie była jednym z wydarzeń odbywających się w ramach 13. KFK 2024. Wśród innych instytucji kulturalnych, które również zaangażowały się w festiwal były: Klub Studio, Pałac Potockich, Muzeum Komiksu oraz Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha.

Wystawa cieszyła się olbrzymią popularnością. Promowana była w magazynie SZUM, w Radio Kraków oraz w magazynie PRESTO. Nasza wystawa była inspiracją do zrealizowania warsztatów ilustracyjnych ze studentami Instytutu Sztuki i Designu. Wsparciem merytorycznym do ich przeprowadzenia było oprowadzanie po wystawie przez kuratora Artura Wabika. W ramach prezentacji wystawy odbył się Artist Talk w Klubie Studio. Było to spotkanie publiczności 13. KFK z artystami biorącymi udział w festiwalu i w wystawie. Jako zespół badawczy miałyśmy możliwość uczestniczyć w nim i opowiedzieć o projekcie i naszej pracy artystycznej. Oprócz sprawowania roli kierowniczką projektu badawczego miałam również przyjemność zrealizować swój projekt artystyczny na wystawę.

„Mam mały problem-mimezja” to tytuł mojej pracy wielkoformatowej, na której zilustrowałam efekty wpływu człowieka na przyrodę, takie jak zaśmiecanie, kłusownictwo, wycinka drzew, pożary, tereny prywatne, wędrówka ludów. Ilustracja jest w formie wyszukiwanki. Przedstawiłam zwierzęta leśne, które starają się ukryć poprzez upodobnienie się do naturalnego otoczenia. Niestety robią to nieudolnie, ponieważ ich środowisko zostało splądrowane przez człowieka. Ilustracje wydrukowałam na sześciu planszach połączonych w pionowy pas.

Format pracy: 420 cm/ 100 cm

Technika wykonania: grafika cyfrowa

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 238-243

Dorobek dydaktyczny

2007–2008 – Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie.
Byłam asystentką w Pracowni Projektowania Książki.

2011–2013 – Policealne Studium Plastyczne Anima Art w Krakowie.
Byłam kierownikiem pracowni graficznej.

2015–2023 – Jestem adiunktem na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
w Instytucie Sztuki i Designu. Uczę przedmiotu ilustracja i komiks.

2006–2007 – Odbyłam i ukończyłam kurs kwalifikacyjny nadający
uprawnienia pedagogiczne, organizowany przez Akademię Sztuk Pięknych
w Poznaniu. Kurs w zakresie zajęć edukacyjnych artystycznych w szkołach
i placówkach kształcenia artystycznego.

2015–2023 – Byłam promotorką artystycznych prac dyplomowych – czterdziestu dwóch
dyplomów magisterskich i dwudziestu dziewięciu dyplomów licencjackich.

2015–2022 – Pełniłam funkcję opiekuna roku na kierunku Art & Design w Instytucie Sztuki
i Designu Uniwersytetu Pedagogicznego.

2023–2024 – Jestem kierowniczką projektu badawczego pt. „Nasza wyobraźnia zbiorowa”.
Współpraca z Muzeum Komiksu w Krakowie oraz kuratorem Arturem Wabikiem.
Razem z zespołem badawczym przygotowałam wystawę towarzyszącą
13. Krakowskiemu Festiwalowi Komiksu.

2015–2023 – Współorganizowałam i byłam współkuratorką studenckich wystaw.

2020–2024 – Członkini komisji rekrutacyjnej na kierunku Grafika.

11.06.2022 – Zostałam zaproszona przez dyrekcję Muzeum Dobranocek w Rzeszowie do
przeprowadzenia warsztatów ilustracyjnych realizowanych w ramach akcji
„Od lampy naftowej do lampy ledowej. Rok Łukasiewicza w Rzeszowie”.
Uczestnikami byli laureaci konkursu plastycznego zorganizowanego
przez Muzeum.

2016 – Wraz z wydawnictwem Adamada zorganizowałam spotkanie autorskie, wykład

dla studentów z nagradzonym belgijskim pisarzem i ilustratorem Guido
van Genechtenem. Wydarzenie odbyło się w ramach Conrad Festiwal oraz Targów
Książki w Krakowie. Byłam również odpowiedzialna za przygotowanie wystawy
artystry w galerii „Zejście” na Mazowieckiej w Krakowie.

2017 – Członkini Senackiej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów
na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie.

2018 – Zaprojektowałam katalog jubileuszowy „30 lat nauczania na UP + 10 lat
Wydziału Sztuki”. Katalog ten do dziś stanowi bardzo ważne źródło wiedzy
na temat historii Wydziału Sztuki.

2021 – Współpraca z Muzeum Tatrzańskim im. Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem
przy tworzeniu zadań konkursowych dla studentów Instytutu Sztuki i Designu.
Temat zadania: opracowanie wzoru na koszulkę z użyciem trzech haseł: „Tatry”,
„Witkacy” oraz „Kulturę mamy w naturze”.

2022 – Współpraca z Muzeum Tatrzańskim im. Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem.
Zadanie konkursowe dla studentów Instytutu Sztuki i Designu polegało na
zaprojektowaniu wzoru na chustę z motywami inspirowanymi sztuką ludową Tatr.

2022 – Uczestniczyłam w szkoleniu „Projektowanie projektantów – warsztaty
z konstruowania zadań z zakresu projektowania uniwersalnego”
na Uniwersytecie Pedagogicznym.

Dokumentacja w załączonym portfolio na stronach 244–311

Bibliografia

- M. Cervenka i in., Świat roślin, skał i minerałów, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1990.
- T. Jansson, Małe trolle i duża powódź, Wydawnictwo Nasza Księgarnia, Warszawa 2020.
- B. Munari, Dizajn i sztuka, Wydawnictwo d2d.pl 2014.
- H. D. Thoreau, Walden, czyli życie w lesie, Wydawnictwo Rebis, Poznań 2018.
- O. Tokarczuk, Czuły narrator, Wydawnictwo Literackie 2018.
- B. Westin, Tove Jansson. Mama Muminków, Wydawnictwo Marginesy, 2012.
- B. Smith Whitehouse, Pieszko i beztrosko. O sztuce spacerowania, Sine Qua Non, Kraków.
- P. Wohlleben, Sekretne życie drzew, Wydawnictwo Otwarte, 2016.
- U. Zajączkowska, Patyki i badyle, Wydawnictwo Marginesy, Warszawa 2019.

